ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlásené: 29.04.1946 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

76.

Zákon

ze dne 9. dubna 1946

o zrušení a o změně soudních rozhodnutí v občanských věcech právních z doby nesvobody.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.
Vymezení soudních rozhodnutí, na která se vztahuje tento zákon.

(1) Soudními rozhodnutími se rozumějí v tomto zákoně rozhodnutí vydaná v občanských věcech právních soudy v zemích České a Moravskoslezské, ať řádnými či mimořádnými, jakož i rozhodčí výroky vydané na tomto území, pokud těmito rozhodnutími nebo výroky byla právní věc zcela nebo zčásti vyřízena.

(2) O rozhodnutích soudů vyšších stolic mimo země Českou a Moravskoslezskou platí tento zákon, pokud v první stolici rozhodoval soud se sídlem v zemi České nebo Moravskoslezské.

§ 2.
Podmínky návrhu na zrušení nebo na změnu soudních rozhodnutí.

Soudním rozhodnutím lze - mimo případy upravené obecnými nebo zvláštními ustanoveními - odporovati a domáhati se jich zrušení nebo změny za podmínek vymezených v článku II, čl. 6, odst. 1 a 3 a odst. 5, větě první zákona o obnovení právního pořádku (příloha k zákonu ze dne 19. prosince 1945, č. 12 Sb. z roku 1946).

§ 3.
Příslušnost.

(1) Rozhodnouti o odporu je příslušný soud, který v odpor vzaté rozhodnutí vydal, odporuje-li se však zároveň několika rozhodnutím vydaným v téže právní věci soudy rozličných stolic, je výlučně příslušný soud mezi nimi nejvyšší.

(2) Není-li v zemích České a Moravskoslezské soud, který by byl příslušný podle předcházejícího odstavce, je odpor podati u soudu, který by byl v první nebo ve vyšší stolici příslušný, kdyby věc byla zahájena až po účinnosti tohoto zákona. Přitom se, co se týká příslušnosti v první stolici, hledí jen k důvodům založivším příslušnost soudu, který v první stolici rozhodl.

(3) Jde-li o odpor proti rozhodčímu výroku, je příslušný soud, který by byl pro věc, o níž jde, příslušný, kdyby nebylo smlouvy o rozsudím.
Řízení o odporu.

a) V občanských věcech sporných.

§ 4

(1) V občanských věcech sporných uplatňuje se odpor žalobou; žaloba musí zejména obsahovati:

1. označení rozhodnutí, kterému se odporuje,
2. označení důvodu odporu (článek II, čl. 6, odst. 1, písm. a) až c) a odst. 3 zákona o obnovení právního pořádku) a skutečnosti a průvody k jeho dolíčení,
3. okolnosti podstatné pro posouzení příslušnosti dovolaného soudu,
4. prohlášení, zda se navrhuje zrušení nebo změna rozhodnutí, které se bere v odpor, a v jakém rozsahu, a jaké jiné rozhodnutí ve věci samé se má státi.

(2) Žalobu může podati strana původního sporu, její dědicové a ve veřejném zájmu také státní zástupce. Žalovanou stranou je strana původního sporu nebo její dědicové; není-li jich, ustanoví soud, u kterého je žaloba podána, opatrovníka k provedení řízení podle tohoto zákona.

§ 5.

(1) O zrušení rozhodnutí může soud rozhodnouti bez ústního jednání. Zrušením vstupuje spor do stavu, v jakém byl před vydáním zrušeného rozhodnutí.

(2) Soud může bez ústního jednání rozhodnouti také o změně rozhodnutí, jde-li jen o otázky právní anebo jsou-li okolnosti, o které se odpor opírá, prokázány veřejnými listinami přiloženými k žalobě v prvopise nebo v ověřeném opise a byla-li věc jinak po skutkové stránce náležitě probrána.

(3) Soud může rozhodnutí zrušiti také tehdy, když se navrhuje jeho změna, ale věc není po skutkové stránce náležitě probrána.

§ 6.

Pokud není v předcházejících paragrafech ustanoveno jinak, platí přiměřeně ustanovení civilního řádu soudního o žalobě o obnovu.

§ 7.

Až do rozhodnutí o odporu může soud, u kterého byl odpor uplatněn, na návrh odložit exekuční a zajišťovací úkony, povolené podle rozhodnutí, kterému se odporuje, lze-li podle okolností případu míti za to, že návrhu na zrušení nebo na změnu soudního rozhodnutí bude pravděpodobně vyhověno. Proti rozhodnutí o odkladu není samostatný opravný prostředek, soud je však může kdykoliv na návrh nebo z úřední moci změnit.

§ 8.

(1) Byla-li na základě soudního rozhodnutí, kterému se odporuje, převedena držba věci movité nebo nemovité na odpůrce odporovatelova, může soud na návrh odporovatelův svěřit mu držbu věci movité nebo uvésti ho v držbu věci nemovité ještě před rozhodnutím ve věci hlavní, má-li podle okolností případu za to, že návrhu na zrušení nebo na změnu soudního rozhodnutí bude pravděpodobně vyhověno, a je-li převedení držby v zájmu odporovatelově; soud může převod držby vázati na složení přiměřené jistoty.

(2) Proti takovému rozhodnutí není samostatný opravný prostředek, soud je však může kdykoliv na návrh nebo z moci úřední změnit.

§ 9.

Řízení o odporu je prosto kolků a poplatků.

§ 10.

b) V jiných občanských věcech právních.

(1) V jiných občanských věcech právních uplatňuje se odpor návrhem; o návrhu se jedná a rozhoduje v řízení předepsaném pro rozhodnutí, kterému se odporuje.

(2) Jinak platí přiměřeně ustanovení §§ 4 až 9 o odporu proti rozhodnutím v občanských věcech sporných.

§ 11.
Účinnost a provedení.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Drtina v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.